

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

לפני

כבוד השופטת הבכירה, גיליה רביד, אב"ד
כבוד השופט עודד מאור
כבוד השופטת מעין בן ארי

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד טוני גולדנברג

נגד

הנאשם: ירין שרף (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ניר דוד

גזר דין

לשם שמירה על פרטיות הקטינה המתלוננת, אנו אוסרים פרסום שמה או כל פרט אחר העלול להביא לזיהויה. כמו כן, אנו אוסרים פרסום תוכן תצהיר נפגעת העבירה. פרט לכך גזר הדין מותר בפרסום.

השופטת גיליה רביד, אב"ד:

1. **כללי**
 - 1.1 עניינו של תיק זה בעבירות מיניות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בחודש פברואר 2021, בעיצומה של מגפת הקורונה. המתלוננת, קטינה ילידת 20.12.2007 (להלן: "הקטינה") שחלתה בקורונה, הועברה מהמסגרת החוץ ביתית שבה הייתה נתונה באותם ימים אל מלונית ייעודית שהוקמה על ידי משרד העבודה והרווחה והשירותים החברתיים עבור חולי קורונה שאמורים היו לשהות בבידוד (להלן – "המלונית"). במלונית הנ"ל נפגשה הקטינה עם הנאשם, כבן 21 באותה עת, אשר נשלח אף הוא לשהות במלונית בנסיבות דומות, הכול כפי שעוד יורחב ויפורט בהמשך.
 - 1.2 בתום הליך הוכחות שהתנהל לפנינו, גובש הסדר בין הצדדים שלפיו הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של אינוס, לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – **חוק העונשין**) והטרדה מינית, לפי סעיף 5(א) בנסיבות סעיפים 3(א)(3)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

ו-6(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1990, זאת בהתאם לכתב האישום המתוקן בשנית (עת/1) שהוגש כחלק מהסדר הטיעון. ההסדר לא כלל הסכמה לגבי העונש שיש לגזור על הנאשם.

1.3 נזכיר, כי מלכתחילה, בגין האירועים דכאן, הוגש כנגד הנאשם בתאריך 11.3.21 כתב אישום לבית המשפט השלום בתל אביב שבו יוחסו לו עבירות של בעילה אסורה בהסכמה בהתאם לסעיף 346(א)(1) לחוק העונשין, וכן עבירות של הטרדה מינית, תקיפה סתם והספקת משקה משכר לקטין. לבקשת המאשימה שהוגשה כשבועיים לאחר הגשת כתב האישום, הורה בית משפט השלום על תיקונו של כתב אישום הנ"ל ועל העברתו לבית משפט זה, שלו הסמכות העניינית לדון בכתב האישום המתוקן. יצוין, כי בהתאם לכתב האישום המתוקן (שעל בסיסו נוהלו ההוכחות בתיקנו) יוחסו לנאשם עבירות של אינוס (שני מקרים), הטרדה מינית, איומים והספקת משקה משכר לקטין.

2. תמצית עובדות כתב האישום המתוקן בשנית (עת/1) שבו הודה הנאשם

2.1 על פי הנטען, בתאריך 23.02.21 הגיע הנאשם למלונית ברח' יפת בתל אביב לאחר שאובחן כחולה בקורונה ושם התוודע לראשונה לקטינה אשר כבר שהתה במקום מספר ימים.

כבר ביום הגעתו, בשעות הערב, לאחר שהנאשם תר אחר פרטיה של הקטינה בישומון האינסטגרם, הוא כתב לה והציע לה לרדת מחדרה ולבוא לשבת במרפסת המלונית עמו ועם אנשים נוספים. בהמשך ההתכתבות האמורה הקטינה הציעה לנאשם לעלות לחדרה במלונית, ואולם לאחר שהקטינה שמה לב לגילו של הנאשם בפרופיל האישי שלו בישומון "טיק טוק", היא כתבה לו שהוא גדול מידי עבורה. הקטינה שאלה את הנאשם אם הוא אכן בן 21, ובתגובה הנאשם השיב לה שהוא בן 20 ושאל אותה לגילה. הקטינה השיבה שהיא בת 14 (למרות שהייתה בת 13) וחזרה בה מהצעתה שיעלה לחדרה. הנאשם התמרמר בפני הקטינה על עמדתה וביקש לדעת מדוע הגיל כה משמעותי מבחינתה.

2.2 בהמשך לכך, בשעה 21:29 לערך, הקטינה יצאה מחדרה וישבה עם הנאשם ועם קטינים נוספים בפינת הישיבה במרפסת המלונית (להלן "פינת הישיבה"). הנאשם הביא מחדרו כוס חד פעמית ובה משקה אלכוהול מסוג וודקה פינלנדיה וסיפק אותו לקטינה. בנסיבות המתוארות הנאשם פנה לקטינה במספר הזדמנויות וביקש ממנה שתערוך לו סיור בחדרה והיא סירבה. או אז שאל אותה למה היא "קשה" עמו ובהמשך כתב לה שהוא לא רגיל שמסרבים לו.

2.3 בהמשך למתואר, הנאשם שב והציע לקטינה הצעות בעלות אופי מיני, ובין היתר שאל אם "יש לו סיכוי עמה" והקטינה השיבה בשלילה מאחר ש"הוא גדול". בתגובה לדבריה כתב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

- הנאשם לקטינה שהיא "מחרפנת אותו" "ושנניח שהוא בן 17". משהטיחה הקטינה בנאשם שבפרופיל שלו רשום שהוא בן 21, השיב לה שהוא כתב כך בכזב כדי "להשיג בנות". בשלב מסוים הנאשם אמר לקטינה "שתהיה פה פרשת אילת 2".
- 2.4 במהלך אותו הלילה הנאשם שב ופנה אל הקטינה, מספר פעמים נוספות ובקש ממנה לעלות לחדרה אולם הקטינה סירבה שוב ושוב בהודעות כתובות וקוליות, תוך שהיא מבקשת ממנו שלא יעלה: "שומע, לא אתה לא עולה, די בא לי להיות לבד, תשחרר".
- 2.5 למחרת היום ביום 24.02.21 בשעה 15:28 הנאשם כתב לקטינה שתדד למטה והיא בתגובה לכך כתבה לו "תעלה". בשעה 15:50 או בסמוך לכך, הנאשם נכנס לחדרה של הקטינה, התיישב על מיטתה והשניים החלו לשוחח. בשלב מסוים הנאשם החל לגעת בגופה של הקטינה, בעודה מבקשת ממנו לחדול ממעשיו. מיד לאחר מכן הנאשם הוריד את מכנסיה, על אף התנגדותה, וניסה להחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. לאחר מכן ביקש הנאשם מהקטינה שתבצע בו מין אוראלי. הקטינה סירבה והוא סטר לה בפניה בחוזקה. בתגובה לכך הקטינה אמרה לנאשם שלא יעז לעשות כן, והנאשם התנצל ויצא מהחדר.
- 2.6 בשעה 19:03 או בסמוך לכך הנאשם שלח לקטינה הודעה ושאל אותה אם היא "למעלה" או "למטה" והיא השיבה שהיא למעלה. או אז הודיע הנאשם לקטינה שהוא עולה לחדרה והיא אמרה לו "לא, לא עכשיו", "אני רוצה להיות לבד".
- 2.7 חרף האמור, בשעה 19:07 הנאשם עלה לחדרה של הקטינה ודפק על הדלת, הקטינה הבחינה כי מדובר בנאשם ופתחה בפניו את הדלת והשניים החלו לשוחח. בשלב מסוים הנאשם הפשיטה מבגדיה, החדיר את אצבעותיו בחוזקה לאיבר מינה, בניגוד לרצונה, תוך שהוא אוחז בצווארה ובהמשך החדיר את איבר מינו לאיבר מינה חרף התנגדותה עד שהגיע לסיפוקו המיני. מיד לאחר מכן, דפק על הדלת מדריך שעם כניסתו לחדר הוא איתר את הנאשם כשהוא מתחבא בשירותים והורה לו לצאת מהחדר.
3. **ראיות המאשימה לעונש**
- 3.1 הוגש גיליון הרשעות קודמות (תע/2) שממנו עולה שלנאשם שתי הרשעות קודמות: האחת משנת 2018 שאז הורשע בביצוע עבירות של גניבה, הסגת גבול, איומים, תקיפה ושימוש בסמים ונדון לריצוי עונש מאסר של 45 יום יחד עם עונשים נלווים. השנייה - משנת 2021 שאז הורשע בביצוע עבירה של איומים ונדון לענישה מותנית.
- 3.2 הוגש בעניינה של הקטינה תסקיר נפגעת עבירה. התסקיר סוקר את קורות חייה ונסיבותיה האישיות של הקטינה, לרבות הנזקים שנגרמו לה בעקבות המעשים. לצורך גזר הדין ייסקרו הדברים בתמצית מטעמים של צנעת הפרט. הקטינה, היא כיום כבת 15.5, היא בת יחידה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

להורים גרושים ואחות ל-4 אחים למחצה מצד כל אחד מהוריה. היא גדלה בבית חרדי שהשתנה לאחר הגירושים. הקטינה גילתה קושי להתמודד עם הדרישות הדתיות ועם המסגרות שעליהם גדלה והיא החלה לחוש לא שייכת וחנוקה. בגיל 12 הוצאה מהבית בסיוע לשכת הרווחה בצו חירום בשל החשש שהיא נמצאת בסיכון. בעת הנוכחית היא שוהה בפנימייה במרכז הארץ, תחת צו נזקקות. התסקיר מתאר את התמודדות הקשה שלה ושל משפחתה כתוצאה ממעשי הנאשם. בפני קצינת המבחן תיארה הקטינה את האירוע בהרחבה וכן התייחסה לתחושותיה הקשות בזמן האירוע ולאחריו. היא סיפרה שמיד לאחר חשיפת האירוע, בשל היותה עדיין חולה בקורונה ומחויבת בבידוד, היא חשה מבודדת מבלי יכולת להיתמך על ידי בני משפחתה. בחקירות במשטרה תיארה הקטינה תקופה קשה של ניתוק, חרדה ולחץ. לדברי הקטינה המקרה הגיע מהר מאוד לתקשורת ובתוך כך גם שמה נקשר בפרשה. תיארה תחושה של אובדן שליטה ושיימינג שנעשה לה במדיה החברתית.

הגורמים הטיפוליים במוסד בו שוהה הקטינה תיארו את הפגיעה כאירוע 'שובר חיים' עבורה זאת על רקע הקשיים הקודמים שעיימם נאלצה להתמודד. הנאשם פגש בילדה בודדה וחולה שזה לא מכבר הוצאה מביתה, בחר לנצלה לצרכיו והותירה חבולה ומרוסקת עוד יותר ממה שהייתה טרם הפגיעה. בעקבות ההתדרדרות במצבה של הקטינה, הועברה למסגרת סגורה על מנת להגן עליה, וזמן מה לאחר שמצבה הוטב, עם התקדמות הטיפולים, עברה הקטינה למסגרת בה היא שוהה כיום.

הקטינה תיארה קשיים רבים שהחלו לאחר הפגיעה, שעם חלקם היא מתמודדת גם היום ואשר מקשים על תפקודה בצורה משמעותית. קשיים אלו אובחנו כתופעות של פוסט-טראומה ע"י הפסיכיאטר המטפל בה. בשל הפרעה זו נזקקה אף לטיפול תרופתי. הקטינה שיתפה בקשיים שלה להירדם, בנדודי שינה, כעס כלפי הסובבים אותה, התפרצויות אלימות כלפי אנשי צוות וחברות ותגובות רגשיות מוגזמות וסוערות. מתארת שמהפגיעה היא חווה התקפי חרדה קשיים.

אמה של הקטינה מתארת כי ביתה "איבדה את שמחת החיים", חווה ניתוקים וחוסר יכולת לחזור לתפקוד רגיל, קושי להתחייב למשימות ועבודות בשל הצורך התכוף שלה להיות בנוכחותה ופגיעה כלכלית חמורה בשל כך.

אמה של הקטינה הביע רצונה בפני עורכת התסקיר שהנאשם יקבל את עונש המאסר המקסימלי, כזה שיבטא את הנזק שגרם למשפחה וירחיק את הנאשם מהם למשך שנים ארוכות.

קצינת המבחן סיכמה שמעשיו של הנאשם גרמו לשיבוש ניכר בהתפתחותה ובחייה של הקטינה וסביר שגם בהמשך חייה, לאורך גדילתה ובצמתים שונים בחייה, היא תצטרך להתמודד עם משמעותם ועם הדי הפגיעה, ותידרש להשקיע משאבים נוספים הכרוכים בעיבוד אירוע זה, על כל נזקיו והשלכותיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

4. ראיות ההגנה לעונש

4.1 מתוך תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם (תמצית העיקר):

תסקיר שירות המבחן מתאריך 15.07.23 סוקר בהרחבה את קורות חייו של הנאשם ונסיבותיו האישיות. עולה ממנו שהנאשם כבן 24 כיום, בכור במשפחתו מבין 5 אחים. טרם מעצרו התגורר ב"דירת מעבר" בשדרות מטעם משרד הרווחה, המיועדת לצעירים וצעירות בגילאים 18-25 הנמצאים במצבי סיכון ומצוקה. הנאשם עצור כעת עד תום ההליכים בתיק זה מתאריך 24.02.21 בכלא "השרון".

כבר בגיל צעיר אובחן בבית הספר היסודי כסובל מהפרעות קשב וריכוז וטופל בריטלין לצד טיפולים משלימים נוספים. הנאשם חדל מלימודיו בכתה י"א כשברקע לכך קשיים לימודיים והתנהגותיים. לדבריו, הצליח להשלים 12 שנות לימוד ותעודת בגרות מלאה במסגרת מעצרו הנוכחי. הנאשם תיאר כי מגיל נערות חבר לחברת שוליים, החל במעורבות פלילית ועשה שימוש לרעה בקאנביס ואלכוהול. בהיותו כבן-16 הופנה לאבחון בשירות המבחן לנוער, על רקע הסתבכותו בפלילים בביצוע עבירות גניבה, אלימות וסמים ואף נדון לעונש מאסר קצר למשך 45 יום כשמתוכן הוא ריצה בפועל 28 ימים, ושחרר לאחר קיצור מנהלי. לדבריו, קיבל פטור משירות צבאי על רק מעורבותו בפלילים. מאז שחרורו ממאסר, ערך מאמצים לתפקוד תעסוקתי רציף כנציג מכירות בחברת תקשורת ובעבודות מזדמנות נוספות. תיאר אורח חיים פזרני שהובילו לצבירת חובות כספיים גדולים ופתיחת תיקים בהוצל"פ.

בתאריך 23.01.21 עת שחלה בקורונה הועבר למלונית קורונה בחסות משרד הרווחה אליה הופנו בני נוער ממעונות נעולים וצעירים ממסגרות חוץ ביתיות וחסרי עורף משפחתי, אשר אומתו כחולים בנגיף הקורונה לצורך שהייה בבידוד. במסגרת זו ביצע הנאשם את העבירות שבכתב האישום.

הנאשם תיאר שימוש מזדמן בסמים ובאלכוהול בנסיבות חברתיות בשנים שקדמו למעצרו הנוכחי. הנאשם תיאר התפתחות מינית תקינה ונורמטיבית. ניהל שתי מערכות יחסים זוגיות משמעותיות בחייו, לצד קיום יחסים מזדמנים בתקופות בהן לא היה מצוי בזוגיות. שלל קיומה של התנהלות בעייתית או פוגענית בתחום המיני, מלבד ביצוע העבירות הנוכחיות. שלל פגיעה מינית בעברו. כאמור, הנאשם מוכר לשירות המבחן לנוער ומאבחון שנערך בעניינו בין השנים 2016-2018. מהמידע שהתקבל עלה כי נערכו שני ניסיונות לשלבו בטיפול בקהילה הטיפולית לנפגעי התמכרויות "רטונרו", הראשון בחודש פברואר 2016 אשר נמשך כשלושה חודשים, שלאחריהם הורחק בשל התנהגויות חריגות ואי קבלת סמכות המסגרת. לאחר כשנה נערך ניסיון נוסף לשלבו במסגרת צו השגחה זמני, אך במהלך הטיפול התקשה לקבל את סמכות הצוות, והתנהל באופן פוגעני ואלים, לצד המשך שימוש בחומרי פסיכו אקטיביים במהלך חופשותיו. לאחר התנהלותו התרשמות גורמי הטיפול, כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

הנאשם נעדר מוטיבציה לשינוי, הוחלט לאחר שנה על הפסקת הטיפול במסגרת ובהמשך נשפט כאמור לריצוי עונש מאסר למשך 45 יום.

באבחון הנוכחי, התייחס הנאשם לנסיבות שקדמו לביצוע העבירות נשוא כתב האישום, שלל היכרות קודמת עם הנפגעת, וכי פגש בה לראשונה במלונית קורונה שם שהו השניים. תיאר את התרחשות אירוע העבירות, בהתאם למתואר בכתב האישום המתוקן. הודה במעשים המיניים הפוגעניים המתוארים ועל אף כי תיאר יוזמה ופיתוי של הקטינה, ציין כי מכיר כיום בעיוותי חשיבה ובפרשנות שגויה בהם עשה שימוש, וכי לא היה קשוב לצרכיה, עת ביקשה ממנו להפסיק את מעשיו הפוגעניים כלפיה. הודה בפני קצינת המבחן כי התקשה במהלך האירוע לווסת את דחפיו המיניים, ולהציב לעצמו גבולות וכי היה ממוקד ברצונותיו ובסיפוק צרכיו בלבד, תוך שהוא מפעיל התנהגות כוחנית ותוקפנית כלפי הקטינה.

הנאשם הודה בעבירות בהן הורשע הכיר באחריות למעשיו, בחודרנות, בתוקפנות, בכוחניות ובפוגעות המינית הקשה והחמורה שביצע. הנאשם הצליח לבטא חרטה ואמפטיה כלפי הנפגעת וזאת בפער לעמדותיו המצמצמות מאחריות ומחומרת הפגיעה בהתנהלותו בהתחלת הליך המעצר. הנאשם ציין כי לפתיחת ההליך הפלילי כנגדו הייתה השפעה מרסנת ומציבת גבול עבורו וכן מדרבנת אותו להסתייע בטיפול אינטנסיבי במסגרת מעצרו הנוכחי. מסר כי מזה כשנה משולב בתכנית טיפולית ייעודית בתחום ההתמכרויות וכי נמנע משימוש בסמים. מתואר כי בתחילת מעצרו הנוכחי, הנאשם הביע רצון ומוטיבציה להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות. בתאריך 8.2.22 שולב הנאשם לראשונה במחלקת ט"ל. תחילה התקשה להסתגל למסגרת, לא כיבד את החוקים והכללים ולבסוף הודח לאחר כחודשיים על רקע אלימות פיזית שגילה כלפי מטופל אחר. לאחר הדחתו ביקש הנאשם לקבל הזדמנות שנייה להשתלב במחלקה. בהמשך לכך, בתאריך 17.8.22, שולב בשנית במחלקת ט"ל ונכון להיום שוהה במחלקה 11 חודשים. מתואר כי הנאשם לקח את ההזדמנות הנוספת שניתנה לו ושב כשהוא רציני, בוגר ובשל יותר. הנאשם החל לקחת אחריות ומתייחס ברצינות להליך הטיפולי וכן לצוות המטפל. מצליח להציב גבולות ברורים לעצמו ולחברים, החל לייצר מערכות יחסים בריאות עם מטופלי המחלקה ובהמשך להתנהגותו החיובית קיבל לחלקו תפקיד כאחראי תרבות ואף בהמשך כאחראי תחזוקה. מתואר כי הנאשם לקח ברצינות את התפקידים שניתנו לו וביצע אותם בצורה טובה, ברצינות ומסירות וכן בהשקעה רבה והוא אף צפוי לקבל תפקידים משמעותיים נוספים. עוד עולה כי הנאשם הביע רצון להשתלב בלימודים אקדמיים באוניברסיטה הפתוחה- הנושא נמצא בטיפול.

שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירות, מאפייני אישיות בעיתיים, שלא אפרט כעת. מתוארים דפוסי התנהגות של כוחניות, תוך מיקוד ברצונותיו ודחפיו המיניים וללא יכולת לראות את צרכי האחר. כל אלה הם גורמי סיכון שמצטרפים גם לקשיים שגילה הנאשם ביכולת ההשתלבות וההסתגלות למסגרות שונות לאורך חייו, שימוש לרעה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

בחומרים פסיכו-אקטיביים, מעורבות קודמת בפלילים וקושי בהצבת גבולות. אובחן קושי בקבלת סמכות ובעמידה במסגרות. כגורמי סיכון נוספים שירות המבחן לקח בחשבון את פער הגילאים המשמעותי בין הנאשם לנפגעת העבירה, וכן את העובדה שהעבירות בוצעו במסגרת מוסדית של משרד הרווחה, עת נוכחים גורמי פיקוח במרחב הציבורי. בנוסף נשקלו אלמנטים של מניפולציה, ניצול תמימותה של הקטינה, כוחניות כפייה ואיומים בעת ביצוע העבירה. כל אלו הביאו לכדי כך ששירות המבחן התרשם כי לנאשם רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות מין נוספות בעתיד.

לצד זאת צוין שבהליך האבחון הנוכחי ובשונה מקודמו, ניתן להתרשם משינוי ראשוני שחל בעמדותיו של הנאשם ביחס לתפיסות שביטא במהלך הליך המעצר מיכולתו בעת הנוכחית להכיר באופן ראשוני בפסול שבהתנהגותו המינית הפוגענית והכוחנית, להתחיל לבחון את עצמו באופן ביקורתי, גם בסיוע טיפולי. צוין, שהנאשם ביטא חרטה מילולית על מעורבותו בעבירות הנוכחיות והדגיש רצון להמשיך בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול בשב"ס.

כגורמי סיכוי נשקלו המאמצים של הנאשם לתפקוד תעסוקתי טרם מעצרו הנוכחי. נשקלה הודאתו בביצוע העבירות, הכרה ראשונית שהוא מבטא ביחס לחומרת מעשיו והחרטה שהביע. כמו כן נלקחה בחשבון העובדה כי מזה כ-11 חודשים משולב בתכנית טיפולית אינטנסיבית ייעודית בתחום ההתמכרויות במסגרת מעצרו והדיווחים החיוביים מאת גורמי השב"ס. התרשמותם לגבי ההשפעה המרתיעה והמרסנת של מעצרו ופתיחת ההליך המשפטי הנוכחי לגביו במידה מסוימת מפחיתה מרמת הסיכון בטווח המידי במצבו להישנות ביצוע עבירות מין בעתיד.

נוכח כל האמור לעיל המליץ שירות המבחן על הצבת גבול ברור וממשי בדמות ענישה קונקרטית מאחורי סורג ובריה זאת לצד החשיבות בהמשך מעורבות טיפולית מקצועית במסגרת כתלי בתי הסוהר, שתיתן מענה לצרכיו המגוונים של הנאשם.

טיעוני המאשימה לעונש

.5

בא כוח המאשימה עמדה על הנסיבות החמורות של ביצוע העבירות תוך הדגשת הערך המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו. המאשימה הדגישה את הפגיעה החמורה שחוותה הקטינה ומשפחתה, את הקשיים הרגשיים והתמודדות הנערה עם מעשיו הפוגעניים והכוחניים של הנאשם. הפרקליטה הדגישה שמדובר בקטינה שלנאשם לא הייתה כל היכרות מוקדמת עמה. מדובר בילדה בת 13 שפוגשת לראשונה במלונית בנאשם כבן 22 אושיית 'טיק-טוק' אשר שמרגע שנתקל בה חג מעליה כמו עיט, התקשר אליה ללא הפסקה ולא חדל ממאמציו, אפילו עד שעת לילה מאוחרת ובמשך היום למחרת, תוך שהוא מפעיל עליה מכבש לחצים להיפגש עמו ביחידות ולארח אותו בחדרה. הנאשם הביא את הקטינה להיכנע למכבש לחצים זה ואז אנס אותה בחדרה בניגוד להסכמתה. באת כוח המאשימה עמדה על פער הגילאים בן 9 שנים שבין הנאשם לבין נפגעת העבירה. פער גילים משמעותי ביותר כאשר עסקינן בילדה בת 13

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

למול גבר כבן 21-2. המאשימה הדגישה את ההתנהגות הדורסנית של הנאשם אשר היה ממוקד ביצריו המיניים מבלי להתחשב כלל בקורבן, ברצונותיה ובצרכיה. כך, כשהנאשם אחז בגרונה של הקטינה הוא כה היה עסוק בצרכיו שלא העלה בדעתו שאולי היא מתקשה לנשום. המאשימה הפנתה לתסקיר שהתקבל אודות הנאשם לעמ' 3 שם הוא הודה בפני קצינת המבחן שבמהלך האירוע הוא התקשה לווסת דחפים מיניים ושהפעיל התנהגות כוחנית כלפי הקטינה.

הנאשם במעשיו לא רק ביטל את רצונה של הקטינה, את האוטונומיה שלה על גופה ואת זכותה לכבוד ולביטחון פיזי ונפשי, אלא גם פגע בזכות שלה להתפתחות תקינה. ב"כ המאשימה לא התעלמה מכך שבשלב מסוים הקטינה שלחה לנאשם הודעה "תעלה" ואולם לדבריה לא ניתן להתייחס להסכמתה המסוימת הזו כאילו ניתנה בחלל ריק, זאת על רקע מכבש הלחצים שהנאשם הפעיל על הקטינה וחוסר יכולתה להתמודד עם הצקותיו. בכל מקרה אין לפרש את הסכמתה זו כהסכמה למגע מיני עמו.

הנאשם ניצל את הנסיבות המיוחדות כאשר הקטינה נמצאת במקום ללא מבוגר אחראי. עובדת היותם במסגרת מוסדית של משרד הרווחה לא הרתיעה אותו, מה שמעיד על תעוזה. ב"כ המאשימה עמדה על קווי אישיותו הבעייתיים של הנאשם ועל הערכת שירות המבחן שיש סיכון להישנות עבירות כאלה מצדו.

לדברי ב"כ המאשימה, הנזקים שנגרמו לקטינה הם קשים מנשוא, כל אלו מפורטים בתסקיר שנערך לה. יתרה מכך, פרסום הפרשה והשיימינג שעברה היוו "אירוע שובר חיים" עבורה. הקטינה מדברת במושגים של אובדן הילדות.

מכלול נסיבות אלה מובילה לדעת ב"כ המאשימה למסקנה שמדובר ברמת פגיעה גבוהה בערכים המוגנים. בנוסף עמדה המאשימה על הצורך והחובה בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים כחלק מניסיון למגר את התופעה.

ב"כ המאשימה עמדה על המנעד הרחב של הענישה נוכח השוונות הנסיבתית האינסופית שקיימת בעבירות מין, בהדגישה שבכל מקרה, המדיניות של בית המשפט העליון היא להחמרה בעבירות אלה, במיוחד כלפי קטינים. בהקשרנו, עמדה הפרקליטה על כך שהעונש המירבי עומד על 20 שנה כאשר בהתאם לסעיף 355 לחוק, עונש המינימום עומד על 5 שנות מאסר. מתחם הענישה אמור אפוא, לדעתה, שלא לפחות מ-5 שנות מאסר.

בהינתן שקשה למצוא בפסיקה מקרה זהה לשלנו, שהרי אינטראקציה דומה לזו שקרתה במקרה שלנו, איננה אופיינית לקטינים, הפרקליטה צירפה לעיוננו שורה ארוכה של פסקי שכוללים אלמנטים שיפים למקרה שלנו, כגון: הכירות ראשונית, פער גילים, אלמנטים של "אונס בשדה" וכו', כפי שעוד יפורט בהמשך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעה, מוביל לדעת המאשימה למתחם ענישה שנע בין 8 ל-12 שנות מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה סברה שיש למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה ולהעמיד את עונשו על 9 שנות מאסר בפועל בצירוף מאסר מותנה ופיצוי. לצד החומרה היא טענה שיש לקחת בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, לרבות בביצוע עבירות איומים ותקיפה, בהוסיפה שלא יהא בעונש, כשלעצמו, כדי להוות פגיעה נוספת בו ו/או בבני משפחתו. מנגד, הסכימה כי יש להתחשב לקולא בהודאת הנאשם ובחרטתו, נסיבה בעלת חשיבות רבה עבור המתלוננת. ב"כ המאשימה הסכימה שאין לזקוף את ניהול ההליך הפלילי לחובת הנאשם ואולם הדגישה שלאורך כל ההליך הנאשם לא ביטא אמפתיה כלפי המתלוננת והשליך עליה את האחריות במידה מסוימת. רק בסוף המשפט החליט להודות. אין לראות באמור בתסקיר אות לשיקומו של הנאשם אלא רק תחילתה של דרך והצהרת כוונות ראשונית. הפרקליטה עתרה שלא לראות בתיקון כתב האישום והעברתו לבית משפט זה עילה להקלה בעונש. לדבריה, לא זו בלבד שלנאשם אין בסיס להסתמכות או זכות קנויה כי יוגש נגדו כתב אישום בגין עבירות כאלה או אחרות, אלא שהתיקון בא סמוך מאד לאחר הגשת כתב האישום בנסיבות שבהם לא ניתן להצביע על נזק שנגרם לנאשם. הנאשם כפר כפירה כללית גם בעובדות כתב האישום הקודם. יתרה מזאת, המציאות מלמדת שהנאשם, אשר יודע טוב מכולם מה היו מעשיו, הודה בסופו של יום בביצוע אונס ומכאן שבדין ראתה המאשימה לתקן את כתב האישום הראשון לאחר שנוכחה בטעותה.

טיעוני ההגנה לעונש

.6

ב"כ הנאשם עמד בראש ובראשונה על קורותיו של ההליך הפלילי ועל העובדה שהנאשם הועמד תחילה לדין בביצוע עבירות קלות בהרבה וזאת על יסוד אותו חומר חקירה שלא השתנה, זאת על בסיס שיקול דעתה המקצועי של הפרקליטה שטיפלה בתיק. מכאן להסיק לדידו, שאת נסיבות האירוע דכאן ניתן לפרש גם בדרך אחרת שגלומה בה חומרה פחותה. זאת ועוד, בסופו של דבר הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן שוב, לאחר שהושמטו ממנו עבירות, ביניהן עבירת אונס אחת, ומשמע מכך שבדין הוא ניהל הליך הוכחות.

ב"כ הנאשם הדגיש, שמבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, כתב האישום מלמד שלא ניתן לדבר על אלימות פיזית שננקטה מצדו כלפי המתלוננת. לא בכדי ננקט בכתב האישום ניסוח כללי תוך נקיטה במילים "בניגוד לרצונה" ו-" חרף התנגדותה". מבלי לפרט מעבר לכך. הסנגור הפנה לאינטראקציה הכוללת שבין הנאשם לקטינה שכללה התכתבויות ושיחה פנים אל פנים, עובדות שמדרך הטבע לא מצאו ביטוי מלא בכתב האישום. לדברי ב"כ הנאשם, לא ניתן לומר שמצד הקטינה לא הייתה שום תגובה, התייחסות או היענות לפניות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

הנאשם. היא הרי שלחה לו תמונה שלה, ואף אמרה לו "תעלה". מצב זה איננו מתיישב עם סיטואציה של "אונס בשדה" כפי שטענה המאשימה. בנוסף, לגישת ב"כ הנאשם, יש לקחת בחשבון את העובדה שהקטינה פתחה מרצונה את דלת חדרה בפני הנאשם ואחר כך ישבה ושוחחה עמו בחדר. לא נכון לומר שהנאשם התנפל עליה כחית טרף מיד עם כניסתו לחדר. לטענת הסנגור לא ניתן לדבר במקרה שלנו על תכנון מוקדם, בבחינת שלנאשם הייתה תכנית סדורה מראש כדי לאנוס את הקטינה. מדובר היה במעשה ספונטני, כאשר הדברים התגלגלו כחלק מהאינטראקציה ביניהם.

הסנגור חלק על המתודולוגיה שלפיה קבעה המאשימה את מתחם העונש ההולם. לגישתו דרכה של המאשימה להפנות אל פסקי דין שבהם המעשים בוצעו כלפי מתלוננות בגירות ולהוסיף על העונש שנקבע לאור העובדה שהמתלוננת שלפנינו היא קטינה, היא דרך נפתלת. בכל מקרה, לטענת ב"כ הנאשם, הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה היא חמורה בהרבה מהמקרה שלנו ולא ניתן לגזור ממנה גזירה שווה. עונש מאסר של 9 שנים, שלו עותרת המאשימה, הוטל במקרה חמור בהרבה מהמקרה שלנו. עוד חלק הסנגור על כך שרף הענישה התחתון חייב להתחיל מ-5 שנות מאסר שכן כידוע עונש המינימום בהתאם לסעיף 355 יכול שיהא בחלקו גם על תנאי.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שונה שאותה צירף לעיונו, כפי שעוד יורחב בהמשך.

ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה שהנאשם הודה במעשים המיוחסים לו, לקח אחריות ואף נמצא מזה כ-11 חודשים במסגרת טיפולית אפקטיבית שמשפיעה עליו לטובה. הסנגור הטעים שהנאשם הוא שעמד מאחורי הסדר הטיעון ועמד על רצונו להודות ולבטא חרטה. הנאשם השתלב בהליך טיפולי במסגרת המעצר שהוא מטיבו הליך מדורג. מעבר לכך הטיפול בתחום המיני יכול להתחיל רק לאחר גזר הדין. לכן גם אם על הנאשם לעבור עוד דרך, עוד לא ניתן להתייחס בביטול אל כוונותיו ואל המוטיבציה שביטא. לדברי הסנגור ההתרשמות שלו ושל קצינת המבחן שלפנינו אדם שהוא על חרטה ותשובה שרוצה לשנות את דרכיו ואת עברו.

בהתייחס לנזקים שנגרמו למתלוננת, הרי שלגישת הסנגור, מבלי להקל בהם ראש, הם אינם מהחמורים שניתן למצוא בתסקירי קורבן.

ב"כ הנאשם הוסיף שיש לקחת בחשבון לעניין העונש את תיקון כתב האישום שבגללו הוחמר מאוד מצבו המשפטי של הנאשם. לדבריו, אילו היה הנאשם מודה בכתב האישום המקורי שהוגש לבית המשפט השלום, הרי שלא ניתן היה לשנותו.

לאור האמור לעיל, ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם שבין 4-7 שנות מאסר בפועל. בנוסף ציין הסנגור לעניין הפיצוי, כי מדובר בנאשם שנמצא במעצר עד תם הליכים מהרגע שבו נעצר. לנאשם קשיים כלכליים, הוא נעדר סיוע מצד הוריו או משפחתו שכן זו התנתקה ממנו למעשה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

7. דברי הנאשם האחרונים

הנאשם בדבריו האחרונים נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע צער על ביצועם וביקש מבי"כ המאשימה להעביר את התנצלותו למתלוננת. הנאשם הדגיש את הדרך הטיפולית שבה החל וביטא רצון להמשיך בה. לדבריו, הוא מבין שחטא ונכון לקבל כל עונש שבית המשפט יגזור עליו.

8. דיון ומסקנות

8.1 המעשים שביצע הנאשם כלפי המתלוננת, ילדה שהייתה בת 13 באותה עת, הם ללא ספק מעשים חמורים ומכוערים.

הנאשם ניצל את הנסיבות שבגללן מצא עצמו מתגורר תחת קורת גג אחת עם המתלוננת, קטינה שצעירה ממנו בשנים רבות שאיננה שייכת לחוג מכריו ולמעגל ההתייחסות הטבעי שלו. על המתלוננת נכפתה השהיה בבידוד במלונית לאחר שאובחנה כחולה בקורונה. היא נמצאה שם אל כורחה כשהיא מרוחקת מבני משפחתה, מחוץ למסגרת הרגילה שלה וללא תמיכת מבוגר מוכר.

בחיזוריו אחר הקטינה הנאשם לא שעה לפער הגילים הרב שבינו לבिנה – וזאת נכון לומר גם אם סבר שהייתה בת 14 כפי שהציגה עצמה. הנאשם לא נרתע מהפרת כללי המסגרת שבה שהה. הנאשם לא שעה לסירוב שביטאה הקטינה, בדרכים שונות ויותר מפעם אחת לכך שיעלה לחדרה תוך הבעת הסתייגות מגילו. הוא לא נרתע מלהטריד אותה מינית ולהפעיל עליה מכבש לחצים ומניפולציות כדי שתיכנע לו ו/או תיעתר להימצא עמו ביחידות. כאשר הכניסה אותו הקטינה לחדרה שאליו הגיע באופן לא קרוא - לא היסס לכפות עצמו עליה ולאנוס אותה למען סיפוק צרכיו המיניים.

הקטינה מצדה הייתה מצויה באותה עת בתקופה משברית בחייה. לא זו בלבד שברקע הדברים היא התמודדה עם הוצאתה מהבית אל מסגרת חוץ ביתית, לאחר שאובחנה כנערה בסיכון, אלא שגם ממסגרת זו היא הורחקה עובר לאירוע עקב מחלתה ונותרה לבדה. היא היוותה אפוא "טרף קל" שהנאשם זיהה, וניצל ממרום גילו וניסיונו.

הקטינה לא הייתה מצוידת לא בבגרות המספקת, לא במידת האסרטיביות המספקת ולא בכוחות הנפש להתמודד עם הנאשם ולעמוד איתן על דעתה מול הטרדותיו ומול מסכת הלחצים שהפעיל עליה. ללא ספק לא היו אלה "כוחות שווים".

אכן המעשה המיני עצמו לא בוצע באלימות מופגנת - זאת כמובן פרט לאלימות שהיא אינהרנטית לתקיפה מינית באשר היא - אך מנגד גם לא ניתן לומר שהנאשם לא הפעיל כלל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

אלימות כלפי המתלוננת כטענת הסנגור. כתב האישום מדבר על סטירה שסטר הנאשם למתלוננת לאחר הביקור הראשון בחדרה ולאחר שסירבה לבצע בו מין אוראלי, וכן מתאר, שבביקור השני, לאחר שהנאשם הפשיט את המתלוננת מבגדיה, הוא החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה בחוזקה תוך שהוא אוחז בצווארה.

במעשיו, הנאשם פגע בצורה חמורה בערכים המוגנים שהם בכללם הפגיעה בשלימות הגוף של הקטינה ובאוטונומיה שלה על גופה.

8.2 נקבע לא אחת, כי בעבירות מין כלפי קטינים גלומה חומרה מובנת - אינהרנטית זאת על רקע הפגיעה הקשה באוטונומיה של הקורבן ובשלימות גופו (ראו למשל ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.2008):

נכון בהקשרנו להפנות לדברי בית משפט העליון בע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.07.2012):

"אומנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשכוח כי בשלב זה בחייו של הפרט יש למרבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאל לגבש ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית".

וכך נאמר גם בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.08.2014):

"הפגיעה שמסבות עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להוקיע אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להלוו את חומרת המעשים ופגיעתם".

8.3 תסקיר נפגעת העבירה סוקר את נזקה של הקטינה והקשיים הרבים שעמם היא נאלצת להתמודד בעקבות המקרה. אכן עסקינן בנערה שחווה בעיות וקשיים עוד טרם האירוע אך מהתסקיר עולה שאלה הועצמו מאד כתוצאה מהחוויה הטראומטית הנוספת שעברה עליה והם מקשים עד מאד את אפשרויות השיקום והטיפול. מבלי לפרט מעבר לנדרש, עולה מהתסקיר שאצל המתלוננת התגלו קשיי תפקוד והתנהגויות חריגות במישורים שונים שעל פי ההערכה הם פועל יוצא מהטראומה שעברה עליה. הקטינה אובחנה ע"י הפסיכיאטר המטפל בה כסובלת מפוסט-טראומה ואפילו נזקה בעת מסוימת לטיפול תרופתי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

הקטינה שיתפה בקשיים שלה להירדם, בנדודי שינה, כעס כלפי הסובבים אותה, התפרצויות אלימות כלפי אנשי צוות וחברות ותגובות רגשיות מוגזמות וסוערות. אליבא עורכת התסקיר, סביר שהקטינה תצטרך להתמודד עם המשמעות ועם הדי הפגיעה בה גם בהמשך חייה ולאורך גדילתה בצמתים שונים בחייה, והיא תידרש להשקיע משאבים נוספים בעיבוד אירוע זה על נזקיו והשלכותיו. עורכת התסקיר הדגישה גם את השפעת האירוע על התא המשפחתי כולו ועל מרקם היחסים שבין המתלוננת לבני משפחתה.

8.4 עיון בפסיקה, בין זו שהגישו הצדדים ובין אחרת, מלמדת על מנעד רחב של ענישה, כפונקציה של הנסיבות הספציפיות, שהן בדרך כלל שונות בפרטיהן ממקרה למקרה. מדרך הטבע כל אחד מהצדדים תמך יתדותיו בפסיקה אשר תומכת בעמדתו העונשית. חלק מהפסיקה שצורפה על ידי המאשימה אכן מתייחס למקרים חמורים יותר, ואולם גם מטעם ההגנה צורפו פסקי דין שלא ניתן לראות בהם אמת מידה בענייננו בין משום שמדובר במעשים מיניים מקטגוריות אחרות ושונות מהמקרה שלנו, בין משום שהמעשים המיניים היו קלים יותר, ובין משום שנסיבות ספציפיות שנוגעות לנאשם הן שהביאו להקלה בעונשו, נסיבות שלא קיימות במקרה שלנו. כך למשל בתפ"ח 21304-10-14 **אסלן נ' מדינת ישראל** (1.12.16) שעליו עמד הסנגור, גזר דין שבמסגרתו נדון הנאשם לריצוי 4.5 שנות מאסר בפועל. מדובר בנאשם שבעת ביצוע העבירה היה כבן 18, על סף קטינות, ולא התקיים פער גילים משמעותי בינו לבין הקטינה.

אתמקד אפוא בעיקר בפסיקה שדמיונה לאירוע הנוכחי היא המובהקת ביותר, תוך שיקלול השינויים הרלוונטיים, ואזכר גם מספר פסקי דין חמורים יותר וקלים יותר לצורכי השוואה.

- בתפח"ע 32507-06-20 **מדינת ישראל נ' חיים** (התוצאות לא השתנו לאחר ערעור שנמחק בע"פ 2815/21) מדובר היה ביחסי מין בהסכמה בין בגיר (25) לקטינה (13). השניים הכירו דרך האינטרנט והחליטו ליזום מפגש - "דייט". במהלך המפגש, החלו השניים לגעת זה בזו לאחר ששתו אלכוהול שהביא עמו הנאשם, ולבסוף קיימו השניים יחסי מין בהסכמה, שכללו אינוס ומעשה סדום (הכנסת איבר המין לפה). לצורך קביעת המתחם נזקפו לזכותו של הנאשם הודאתו בעובדות כתב האיטום המתוקן, החיסכון בעדות המתלוננת, הליך שיקומי, העדר הרשעות קודמות ונסיבות חיים לא פשוטות **מתחם העונש נקבע: 7- בין 7 ל-11 שנות מאסר והעונש עצמו הועמד על 7 שנים**.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

- בע"פ 10496/05 פלוני נ' מדינת ישראל (03.02.2008) – יחסי מין בין בגיר (25) לבין קטינה (12) אשר הכירו דרך מכרה. הקטינה נענתה להצעתו של הבגיר להצטרף אליו לנסיעה ברכב, במהלך הנסיעה החדיר הבגיר את איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה והורשע באינוס לפי ס' 345(א) (3). בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 9 שנות מאסר, מתוכן 7 שנות מאסר לריצוי בפועל, כן הוטל על המערער לפצות את המתלוננת בסכום של 50,000 ש"ח. בערעור הנאשם זוכה מאחת מעבירות ולכן עונשו הופחת ל- 6 שנים.
- בע"פ 9137/17 פלוני נ' מדינת ישראל (3.10.18), הורשע המערער, לאחר ניהול הוכחות בעבירת אינוס (החדרת אצבעות לאיבר מינה של המתלוננת) מעשה סדום (החדרת איבר המין לפי המתלוננת) ובמעשה מגונה שבוצעו כלפי קטינה בהיותה בת 12, עת היה נאשם בן 32. המעשים בוצעו על רקע היכרות הנאשם את המתלוננת באינטרנט תוך שהוא מסתיר ממנה את גילו. השניים החלו להיפגש במקומות מסתור (10-6 מפגשים). במסגרת המפגשים אלו, ביצע הנאשם בנפגעת מעשים מיניים כאמור. בית המשפט המחוזי קבע שיש לעמיד את המתחם הענישה בין 7-11 שנות מאסר בפועל והשית עליו 9.5 שנות מאסר. בהמ"ש העליון הפחית את עונשו של המערער ל-8 שנות מאסר תוך הוא לוקח בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לקיחת אחריות מלאה על מעשיו, היעדר עבר פלילי וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירה.
- תפ"ח 13788-08-17 מדינת ישראל נ' שמילה (נבו) (6.9.18), הורשע הנאשם במסגרת הסדר (לאחר שמיעת עדות המתלוננת), בעבירות של מעשה סדום (ריבוי עבירות) ומעשה מגונה (ריבוי עבירות). במקרה זה הנאשם כבן 23, הנפגעת קטינה בת 12, נרקם קשר שבמסגרתו פיתחה הנפגעת כלפי הנאשם קשרי אהבה ואף העניקה לו מתנות. במסגרת הקשר בין השניים נפגשו מספר פעמים, ברכב ובמקומות שונים ובמהלכם ביצע הנאשם במתלוננת את המעשים המיניים: נגע באיבר מינה בעודה עירומה, החדיר את איבר מינו לפיה ולפי הטבעת שלה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם בין 7 ל-10 שנות מאסר והשית על הנאשם 8 שנות מאסר בפועל. בית המשפט זקף לזכותו של הנאשם את הודייתו והחיסכון בזמן שיפוטי וכן את נטילת האחריות והמאמצים לפיצוי הנפגעת.
- בע"פ 6797/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.3.15) - קיבל בית המשפט את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר את עונש המאסר בפועל מ-5 שנים ל-6.5 שנות מאסר, זאת בשל עבירות של אינוס, מעשה סדום בנסיבות אינוס, שעה שהמתלוננת קטינה כבת 16 הייתה במצב של שכרות לאחר שהנאשם דחף אותה לשתות. המעשים כללו קיום יחסי מין מלאים והחדרת איבר מינו של הנאשם לפיה בניגוד להסכמתה. בזמן האירוע בין הנאשם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

למתלוננת הייתה היכרות שטחית בלבד. המערער בן 36 ללא עבר פלילי אשר לגביו התקיימו נסיבות אישיות מיוחדות לרבות העבודה שתרם רבות לקהילה. ככל שניתן לראות, במקרה זה מדובר במתלוננת בגירה יותר מהקטינה שלנו כאשר לגבי הנאשם היו נימוקים משמעותיים לקולת העונש. כמו כן, יש לקחת בחשבון שערכאת הערעור שהתערבה בעונש לא מיצתה את הדין.

- ע"פ 7593/16 פלוני נ' מדינת ישראל (26.3.17) נדחה ערערו של המערער שנדון ל-8 שנות מאסר בגין הרשעתו בעבירות אינוס קטינה שטרם מלאו לה 16 ובעבירה של מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 16 שלא בהסכמתה החופשית ובהיותה מוגבלת שכלית. דובר היה במקרה שבו מעורב קטין נוסף שלו היכרות מוקדמת עם הקטינה והפציר בה לבוא עמו לביתו של המערער. תחילה ביקש הקטין מהמערער כי יאפשר לו לקיים יחסי מין עם הקטינה בביתו. בתגובה שאל המערער את הקטין האם תסכים המתלוננת לקיים גם עמו יחסי מין ובהמשך אף הבטיח לקטין סכום של כ-400 שקלים בתמורה לכך שיביא אליו את המתלוננת. הקטין קרא למתלוננת, או אז הוביל אותה המערער אל חדר השינה, דחף אותה על מיטתו, הפשיט אותה מבגדיה על אף מחאתה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה.

מדובר במקרה שנסיבותיו חמורות משלנו, בין היתר בשל נסיבות הבאת הקטינה לבית המערער, ומיהות המתלוננת שכאמור הייתה עם מוגבלות שכלית.

- בע"פ (מאוחדים) 814/12 וע"פ 816/12 מדינת ישראל נ' סוויסה (25.10.12) נדחו ערעורי הצדדים על עונש של 5 שנות מאסר שהוטל על הנאשם בגין ביצוע עבירת אינוס וביצוע מספר עבירות של מעשים מגונים במתלוננת צעירה. המתלוננת והנאשם הכירו באתר "מקושרים" ולאחר התכתבות קצרה השניים נפגשו. המערער הזמין את המתלוננת לנסוע ברכבו, ובמהלך הנסיעה, החל לגעת בגופה של המתלוננת בניגוד לרצונה. לאחר מכן לקח את המתלוננת לביתו שם המשיך לגעת בגופה, דרש ממנה לקיים עמו מין אוראלי ובהמשך החדיר אצבעותיו לאיבר מינה. למערער עבר פלילי בעבירות מין. מדובר במקרה שהוא פחות חמור מהמקרה שלנו הן בשל טיב המעשים שלא כללו בעילה ממש, וכן נוכח העובדה שמדובר במתלוננת שלא הייתה קטינה ולא היה קיים פער גילים משמעותי בינה לבין הנאשם.

- בתפ"ח 40220-10-14 מדינת ישראל נ' מוחיקה (29.10.15) הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת אינוס קטינה מתחת לגיל 16 ללא הסכמה וכן במעשים מגונים ונדון ל-5 שנות מאסר. במקרה זה לאחר שהקטינה שהתה בביתו של הנאשם, הוא הסיע אותה לביתה, כאשר ישבה במושב הקדמי של הרכב. במהלך הנסיעה, הנאשם טפח על ירכה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

ליטף את הירך בחלקו העליון מעל מכנסיה, ושוחח עמה. בהמשך הכניס הנאשם את ידו מתחת למכנסיה ונגע באיבר מינה מעל לתחתוניה ולאחר הכניס ידו בשנית והחדיר את ידו מתחת לתחתוניה, נגע באיבר מינה והחדיר אצבעו. מדובר במקרה חמור פחות מהמקרה שלנו, הן מחמת שהמעשים הם ברף חומרה נמוך יותר והן נוכח נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. זאת ועוד, דובר בנאשם ללא עבר פלילי אשר עד לאירוע ניהל אורח חיים נורמטיבי ותקין. כמו כן, פעל למען הקהילה עת אימץ לביתו שני ילדי אומנה בעלי צרכים מיוחדים. בית המשפט ציין בגזר דינו כי השית עליו עונש של 5 שנים באופן חריג בין היתר מתוך התחשבות בילדי האומנה שאותם אימץ לחיקו, כאשר הטלת מאסר ממושך עלול להמיט משבר קשה על ילדי האומנה ולהסיג על מצבם הרפואי והנפשי.

8.5 המאשימה עתרה למתחם ענישה כולל בהתייחס לשתי העבירות שבהן הורשע הנאשם. כאשר אני שמה לנגד עיני את טיב המעשים על רק נסיבות ביצועם וכן את מדיניות הענישה הגלומה בפסיקה הרלוונטית, מסקנתי היא שיש לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6 ל-9 שנות מאסר בפועל.

8.6 העונש שיש לגזור על הנאשם

את עונשו של הנאשם יש לגזור בגדרי המתחם שנקבע בהעדר עילה לסטות ממנו. לצד החומרה יש לקחת בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם שכולל גם עבירות איומים, ותקיפה שבגינן ריצה עונש מאסר בפועל. אין להתעלם מהסיכון שביטא שירות המבחן מפני האפשרות להישנות המעשים. כמו כן יש לקחת בחשבון את הוראת סעיף 140 לחוק לגבי הצורך בהרתעת הרבים. מנגד, לצד הקולא יש להתחשב בהודאתו של הנאשם, גם אם קרתה בתום שמיעת הראיות. אומנם הנאשם לא חסך מהקטינה את עדותה בבית המשפט, ואולם אין חולק שלהודאתו במעשים ולחרטתו, גם אם המאוחרת, יש ערך משמעותי עבורה. כמו כן אתחשב לקולא בניסיונות השיקום מצד הנאשם שהחלו עוד בתקופת מעצרו ובהבעת הרצון שביטא לשנות את דרכיו. הנאשם אומנם מצוי עדיין בתחילתו של ההליך, ואולם ניתן בהחלט להתרשם משינוי תפיסתי ותודעתי שחל אצלו.

אשר לתיקון כתב האישום שחשף את הנאשם בפני עבירה חמורה הרבה יותר. לא מקרה שכיח הוא שהמאשימה משנה כתב אישום באופן כה דרסטי לאחר הגשתו. אין חולק שההחלטה לשקול שוב, בפורום אחר של פרקליטים, את העבירה שיוחסה לנאשם באה בעקבות ביקורת ציבורית, אך אין לבלבל בין ביקורת ציבורית לבין לחץ ציבורי פסול שלו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

רמז הסנגור. כל עוד ששיקול הדעת של המאשימה היה ענייני, לאחר שנוכחה בטעותה, הרי שאין פסול בכך ששעתה לביקורת הציבורית. אכן, כטענת המאשימה, בעצם התיקון לא נפגעה זכות של הנאשם שכן אין לו זכות מוקנית שיועמד לדין בעבירה כזו ולא אחרת. יחד עם זאת אין להתעלם לחלוטין מכך שהתנהלות המאשימה פגעה פגיעה מסוימת בנאשם, ולו פגיעה מוראלית, ויש להעניק לה ערך עונשי.

במכלול השיקולים, אפוא, נכון למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה

סופו של דבר, אני מציעה לחברי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6.5 שנים (שש שנים וחצי) שתחילתם ביום מעצרו 24.2.21.
2. מאסר על תנאי למשך 15 חודשים שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סימן ה' לפרק י' של חוק העונשין המוגדרת כפשע, תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
3. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים שהנאשם לא יעבור על עבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.
4. הנאשם יפצה את הקטינה בסכום של 30,000 ₪ שישולם תוך 3 חודשים.

גיליה רביד, שופטת בכירה, אב"ד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפח"ע 26119-03-21 מדינת ישראל נ' שרף(עציר)

השופט עודד מאור:

אני מסכים.

עודד מאור, שופט

השופטת מעין בן ארי:

אני מסכימה.

מעין בן ארי, שופטת

אנו גוזרים, אפוא, על הנאשם את העונשים בהתאם למפורט בחוות דעתה של השופטת רביד.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, יא' בתשרי תשפ"ד, 26 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.

מעין בן ארי, שופטת

עודד מאור, שופט

גיליה רביד, שופטת בכירה

אב"ד